

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 6 august 2018 – Minister for Justice and Equality/OG

(Cauza C-508/18)

(2018/C 364/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: OG

Întrebările preliminare

- 1) Independența față de puterea executivă a unui procuror trebuie stabilită prin raportare la poziția pe care o are în cadrul sistemului juridic național relevant? Dacă răspunsul este negativ, care sunt criteriile pe baza cărora trebuie stabilită independența față de puterea executivă?
- 2) Un procuror care, în conformitate cu dreptul intern, se supune unei posibile instrucțiuni sau unui posibil ordin, venit fie direct, fie indirect, din partea Ministerului Justiției, este suficient de independent față de puterea executivă pentru a fi considerat o autoritate judiciară în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru? ⁽¹⁾
- 3) În cazul în care răspunsul este afirmativ, procurorul trebuie să fie, de asemenea, și independent din punct de vedere funcțional față de puterea executivă, și care sunt criteriile potrivit cărora urmează să fie stabilită independența funcțională?
- 4) În cazul în care este independent față de puterea executivă, un procuror a cărui activitate este limitată la începerea și la desfășurarea urmăririi penale și la îndatorirea de a se asigura că o astfel de procedură se derulează de o manieră obiectivă și legală, la formularea actelor de sesizare a instanței, la punerea în aplicare a deciziilor judiciare și la susținerea acuzării în cauzele penale, care nu emite mandate de arestare naționale și nu poate îndeplini funcții judiciare, este o „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru?
- 5) Parchetul din Lübeck este o autoritate judiciară în sensul articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (Decizia-cadru) (JO 2002, L 190, p. 1)..

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court (Irlanda) la 6 august 2018 – Minister for Justice and Equality/PF

(Cauza C-509/18)

(2018/C 364/08)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: Minister for Justice and Equality

Pârât: PF

Întrebările preliminare

- 1) Criteriile în funcție de care se stabilește dacă un procuror desemnat ca autoritate judiciară emitentă în înțelesul articolului 6 alineatul (1) al Deciziei-cadru este o autoritate judiciară în sensul formulării autonome cuprinse în articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru ⁽¹⁾ din 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre sunt (1) procurorul este independent față de puterea executivă și (2) în propriul său sistem juridic, se consideră că procurorul administrează justiția sau că participă la administrarea justiției?
- 2) În cazul unui răspuns negativ, care sunt criteriile în funcție de care o instanță națională trebuie să stabilească dacă un procuror care este desemnat ca autoritate judiciară emitentă în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru este o autoritate judiciară în sensul articolului 6 alineatul (1)?
- 3) În măsura în care criteriile includ cerința ca procurorul să administreze justiția sau să participe la administrarea justiției, îndeplinirea respectivei cerințe urmează să fie stabilită în conformitate cu statutul pe care îl deține în cadrul propriului sistem juridic sau în conformitate cu anumite criterii obiective? Dacă raportarea se face la niște criterii obiective, care sunt acestea?
- 4) Ministerul Public din Republica Lituania este o autoritate judiciară în sensul noțiunii autonome cuprinse în articolul 6 alineatul (1) din Decizia-cadru din 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre?

⁽¹⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (Decizia-cadru) (JO 2002, L 190, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 august 2018 – Fédération des fabricants de cigares/Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

(Cauza C-517/18)

(2018/C 364/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fédération des fabricants de cigares

Pârâți: Premier ministre, Ministre des Solidarités et de la Santé

Altă parte: Société nationale d'exploitation industrielle des tabacs et allumettes (SEITA)

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile prevăzute la alineatele (1) și (3) ale articolului 13 din Directiva 2014/40/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 trebuie interpretate în sensul că interzic utilizarea, pe pachetele unitare, pe ambalajele exterioare și pe produsele din tutun, a oricărei denumiri de marcă ce evocă anumite calități, indiferent de notorietatea acesteia?
- 2) În funcție de interpretarea care trebuie dată alineatelor (1) și (3) ale articolului 13 din directivă, dispozițiile pe care acestea le prevăd, în măsura în care se aplică denumirilor și mărcilor comerciale, respectă dreptul de proprietate, libertatea de exprimare, libertatea de a desfășura o activitate comercială și principiile proporționalității și securității juridice?